

Sygn. akt: I C 711/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Edyta Leśnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019 r. w K.

sprawy z powództwa J. K., U. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. solidarnie na rzecz powodów J. K. i U. K. kwotę 5142,11 zł (pięć tysięcy sto czterdzieści dwa złote i jedenaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 5 900 zł (pięć tysięcy dziewięćset złotych) za okres od dnia 29.03.2016 r. do 04.01.2017 r.;

- od kwoty 4 896,11 zł (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych i jedenaście groszy) za okres od dnia 29.03.2016 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) za okres od dnia 23.05.2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. solidarnie na rzecz powodów J. K. i U. K. kwotę 3 900,85 zł (trzy tysiące dziewięćset złotych i osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 71,10 zł (siedemdziesiąt jeden złotych i dziesięć groszy) tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 711/17

UZASADNIENIE

Powodowie J. K. i U. K. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 5142,11 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5 900 zł od dnia 29 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 5142,11 zł od dnia 29 marca 2016 r. do dnia zapłaty a także obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podnieśli, że w dniu 16 maja 2015 r. powód J. K. zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki V. model (...), wersja T., rok produkcji 2005 o pojemności silnika 1.9 (...), nr rej (...), stwierdzoną polisa nr (...), będącą wznowieniem polisy (...). Określono wariant „sieć partnerska”, wprowadzono konsumpcję sumy ubezpieczenia, zaniechano udziału własnego. Stałą sumę

ubezpieczenia ustalono na kwotę 17 693 zł brutto. Powód uiszczył należną składkę , wobec czego spełniły się przesłanki rozpoczęcia przez pozwanego świadczenia ochrony ubezpieczeniowej w okresie od 20 maja 2015 r. do 19 maja 2016 r. Integralną częścią łączącej strony umowy były Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów I. (symbol C-AC-01/14).

W dniu 27 lutego 2016 r. samochód V. (...) nr rej. (...)KYuległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego. W czasie powstania szkody pojazd powodów objęty był ochroną ubezpieczeniową w ramach dobrowolnego ubezpieczenia ze strony pozwanej.

Na skutek zaistniałego zdarzenia powód w dniu 27 lutego 2016 r. zgłosił szkodę pozwanej . Pozwana spółka co do zasady przyjęła swoją odpowiedzialność , po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (nr szkody (...)) pozwana dokonała rozliczenia szkody w pojeździe ustalając , iż wartość pojazdu w dniu szkody wynosiła 15 600 zł brutto (system (...) Ekspert) zaś w stanie uszkodzonym opiewała na kwotę 9 729 zł brutto (system A.) natomiast szacunkowy koszt naprawy samochodu miał wynieść kwotę 11 494,25 zł brutto (system (...)Ekspert) . W oparciu o powyższe rozliczenie ubezpieczyciel uznał , iż naprawa powoda jest nieopłacalna wobec tego dokonano rozliczenia szkody metodą dyferencyjną pomiędzy wartością pojazdu w stanie przez wypadkiem (15 600 zł) i jego wartością po wypadku (w zaokrągleniu 9 700 zł). Powód złożył dyspozycję wypłaty kwoty bezspornej.

W celu weryfikacji prawidłowości rozliczenia szkody przez ubezpieczyciela powód zlecił wykonanie ekspertyzy rzeczoznawcy z listy biegłych sądowych. Rzeczoznawca określił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym w systemie (...) Ekspert na kwotę 17 500 zł brutto, zaś koszty naprawy zostały określone na kwotę 10 796,11 zł . Powód poniósł koszty ekspertyzy. W oparciu o powyższą ekspertyzę powód odwołał się od decyzji ubezpieczyciela, wskazując na wystąpienie szkody częściowej, jednak jego stanowisko nie zostało uwzględnione. W związku z nieprawidłowym oszacowaniem wartości pojazdu powoda w dniu szkody oraz nieprawidłową kalkulacją naprawy uszkodzonego pojazdu powód pismem z dnia 1 czerwca 2016 r. zawiadomił o sprawie Rzecznika (...). Wskutek działania Rzecznika ubezpieczyciel uznał , iż wartość samochodu podczas zawierania umowy ubezpieczenia była zawyżona , toteż ubezpieczyciel dokonał rekalkulacji składki.

W dniu 22 kwietnia 2016 r. powód dokonał prolongaty ubezpieczenia autocasco u pozwanej. Wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym ponownie ustalono na kwotę 17 500 zł.

Powód po uprzednim rozwiązaniu umowy cesji z dnia 03.03.2016 r. zawartej z A. W. przeprowadził naprawę pojazdu w warsztacie nieautoryzowanym . Remont został ukończony 03.12.2016 r. a całkowity koszt naprawy wyniósł 10 796,11 zł. Wykonana naprawa doprowadziła do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, po naprawie pojazd przeszedł badania techniczne, został dopuszczony do ruchu. Powód podniósł, iż kwestionuje oszacowaną przez pozwaną wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz wysokość kosztów jego naprawy , w konsekwencji uważa, że doznana przez niego szkoda w dniu 27 lutego 2016 r. należy zakwalifikować jako częściową. W ocenie powoda faktyczna wartość pojazdu w dniu szkody wynosiła 17 500 zł. W kontekście szkody częściowej sporządzona przez niezależnego rzeczoznawcę kalkulacja naprawy spełnia kryteria wskazane w §24 w zw. z §26 pkt 2 OWU , w związku z czym kwota odszkodowania należnego powodowi wynosi 10 796,11 zł brutto. Pozwana nie kwestionuje kwoty 5 900 zł , wobec czego roszczenie główne opiewa na kwotę 4 896,11 zł. Powód żąda także zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy w wysokości 246 zł brutto, poniesienie tego wydatku było konieczne i uzasadnione , albowiem pozwana zaniżyła należne powodowi odszkodowanie. Powołując się na treść art. 817 kc powód żąda przyznania odsetek od kwoty 5 900 zł oraz od kwoty spornej za okres od dnia 29 marca 2016 r. do dnia zapłaty.

Pozwana (...) S.A. w S. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania. Pozwana podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powodów, wskazując, iż w dniu 03.03.2016 r. podczas oględzin uszkodzonego pojazdu przez pracownika pozwanej , okazano umowę cesji wierzytelności z dnia 03.03.2016 r. , na mocy której J. K. przełał swoje prawa do odszkodowania za szkodę nr (...) na rzecz PHU (...).

Pozwana zarzuciła ponadto wyliczenie wartości pojazdu niezgodnie z umową ubezpieczenia autocasco oraz wyliczenia kosztów naprawy niezgodnie z umową ubezpieczenia autocasco. Pozwana podniosła, że sprawę należy

rozpatrywać z uwzględnieniem regulacji wynikających z zawartej umowy ubezpieczenia autocasco pojazdu V. nr rej. (...)KYpotwierdzonej polisą nr (...) oraz treści Ogólnych Warunków Ubezpieczenia o symbolu C-AC- 01/14w tym w szczególności §3 ust. 23 i §22 .

Pozwana w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego ustaliła, że rynkowa wartość pojazdu powodów na dzień powstania szkody wg systemu E. wynosiła 15 600 zł. Koszty naprawy ustalone w systemie A. z zastosowaniem części oryginalnych i stawek za pracę stosownych w autoryzowanych stacjach naprawczych ustalono na poziomie 11 494,25 zł. Powyższe wyliczenia uzasadniają zakwalifikowanie szkody jako całkowitej ponieważ koszty naprawy stanowią 74 % wartości pojazdu sprzed szkody , co wyczerpuje zapisy §3 ust. 23 OWU w połączeniu z §22 OWU . Stanowisko pozwanej o rozliczeniu szkody metodą dyferencyjną znajduje swoje oparcie w warunkach zawartej umowy ubezpieczenia. Wypłata odszkodowania z dobrowolnego ubezpieczenia autocasco nie ma charakteru kompensacyjnego a naprawienie szkody nie polega na przywróceniu pojazdu do stanu sprzed szkody, tylko jest to zgodne oświadczenie woli stron wskazujące warunki na jakich zostanie wypłacone odszkodowanie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie J. K. i U. K. są właścicielami pojazdu marki V. model (...), wersja T. , rok produkcji 2005, o pojemności silnika 1.9 (...), nr rej (...)

(dowód : karta pojazdu k. 83-85, bezsporne)

W dniu 16 maja 2015 r. powód J. K. zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki V. model Passat 1.9 (...), wersja T. , rok produkcji 2005, nr rej (...), stwierdzoną polisą nr (...), będącą wznowieniem polisy (...) w wariantcie sieć partnerska na sumę ubezpieczenia w kwocie 17 693 zł brutto na okres od 20 maja 2015 r. do 19 maja 2016 r. Powód uiszczył należną składkę , wobec czego został objęty przez pozwaną ochroną ubezpieczeniową w w/w okresie. Integralną częścią łączącej strony umowy były Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów I. (symbol C-Ac-01/14).

(dowód : polisa nr (...) k. 66, 67-70, Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów I. -kod C-AC-01/14 k. 58-65)

W okresie ochrony ubezpieczeniowej w ramach ubezpieczenia autocasco ze strony pozwanej w dniu 27 lutego 2016 r. samochód V. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego. Powód w dniu 27 lutego 2016 r. zgłosił szkodę pozwanej - numer szkody (...)

(dowód : notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 158, zgłoszenie szkody k. 86, bezsporne)

W dniu 03.03.2016 r. J. K. zawarł z PHU (...) umowę cesji wierzytelności, na mocy której przelał swoje prawa do odszkodowania za szkodę nr (...). W dniu 10.08.2016 r. J. K. i PHU (...) rozwiązali umowę cesji wierzytelności z dnia 03.03.2016 r.

(dowód : umowa cesji wierzytelności k. 57, wypowiedzenie umowy cesji wierzytelności k. 209)

W dniu 3 marca 2016 r. przedstawiciel pozwanej dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu. Pozwana spółka co do zasady przyjęła swoją odpowiedzialność, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (nr szkody (...)) pozwana dokonała rozliczenia szkody w pojeździe ustalając , iż wartość pojazdu w dniu szkody wynosiła 15 600 zł brutto zaś w stanie uszkodzonym opiewała na kwotę 9 729 zł brutto (system A.) natomiast szacunkowy koszt naprawy samochodu miał wynieść kwotę 11 494,25 zł brutto . W oparciu o powyższe rozliczenie ubezpieczyciel uznał , iż naprawa pojazdu powodów jest nieopłacalna wobec tego dokonano rozliczenia szkody metodą dyferencyjną pomiędzy wartością pojazdu w stanie przed wypadkiem (15 600 zł) i jego wartością po wypadku (w zaokrągleniu 9 700 zł).

(dowód : wycena pojazdu k. 71- 73, 151, kalkulacja naprawy k. 152- 154, arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym k. 155, protokół szkody w pojeździe k. 91, dokumentacja fotograficzna k. 97- 129, decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 11.03.2016 r. k. 181)

W dniu 19 maja 2016 r. powód J. K. zawarł kolejną umowę ubezpieczenia autocasco samochodu V. (...) nr rej. (...) u pozwanej potwierdzonej polisą (...) będącą wznowieniem polisy o numerze (...). Wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym ustalono na kwotę 17 500 zł brutto.

(dowód : polisa k. 11)

Powód przeprowadził naprawę pojazdu w warsztacie nieautoryzowanym P.H.U. (...) . Remont został ukończony 03.12.2016 r. a całkowity koszt naprawy wyniósł 10 796,11 zł.

(dowód: faktura Vat z dnia 03.12.2016 r. k. 27)

W dniu 23.12.2016 r. J. K. i U. K. wystąpili do ubezpieczyciela o zapłatę bezspornej kwoty odszkodowania w kwocie 5 900 zł powiększonej o odsetki za zwłokę. W dniu 4 stycznia 2017 r. ubezpieczyciel poinformował o wypłacie odszkodowania w kwocie 5 900 zł , odmawiając jednocześnie wypłaty odsetek.

(dowód : pismo k. 139, pismo k. 182, pismo k. 184)

Wartość pojazdu samochodu V. (...) nr rej. (...)KYprzed powstaniem uszkodzeń przy uwzględnieniu , iż przedmiotowy samochód był wyposażony w fotel kierowcy regulowany elektrycznie oraz zagłówki siedzeń tylnych wynosiła 16 100 zł. Koszt naprawy uszkodzeń samochodu przy uwzględnieniu operacji wybudowania/ wbudowania uszkodzonego błotnika przedniego prawego wynosił brutto 11 396, 34 zł. Serwisowy koszt naprawy przy użyciu części fabrycznych i serwisowych stawek za robocizogodzinę wynosi 70,78% wartości tego pojazdu przed powstaniem szkody. Faktyczny koszt naprawy w kwocie 10 796,10 zł wynosi 67,06 % wartości rynkowej pojazdu przed zaistnieniem szkody (opinia techniczna k. 228- 249 , opinia techniczna uzupełniająca k. 326-329)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy bezzasadność podniesionego przez pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej po stronie powodów wynikającej z faktu zawarcia umowy cesji wierzytelności w dniu 3 marca 2016 r. przez powoda J. K. z PHU (...), albowiem jak wykazała strona powodowa umowa cesji została rozwiązana w dniu 10 sierpnia 2016 r. (k. 209).

Poza sporem pomiędzy stronami był fakt ubezpieczenia samochodu powodów marki V. (...) nr rej (...) u pozwanej w zakresie odpowiedzialności od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia pojazdów mechanicznych – Autocasco w okresie zaistnienia zdarzenia drogowego powodującego szkodę w ubezpieczonym pojeździe. Bezsporny był także zakres uszkodzeń przedmiotowego pojazdu, który został ustalony w toku postępowania likwidacyjnego. Spór dotyczył natomiast wartości pojazdu sprzed powstania szkody oraz kosztów jego naprawy a także sposobu rozliczenia szkody na podstawie umowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków S. T. (opinia techniczna k. 228 – 249, opinia techniczna uzupełniająca k. 326-329).

Sąd w całości podzielił wnioski i wywody opinii. Wskazane opinie, w ocenie Sądu, są pełne, wyczerpujące, nie zawierają sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. Wyliczenie wartości pojazdu przed powstaniem szkody jak też kosztów naprawy zostało dokonane przez biegłego z uwzględnieniem zasad określonych w umowie ubezpieczenia autocasco wiążącej strony (odpowiednio wyliczenia wg systemu E. i A.). Biegły w opinii uzupełniającej uwzględnił

zastrzeżenia stron dokonując stosownego wyliczenia wartości pojazdu przed uszkodzeniem oraz kosztu naprawy uszkodzeń.

W szczególności biegły w opinii technicznej (k. 228 – 249) ustalił , iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z regulacjami OWU tj. wyceną w systemie A. przy zastosowaniu oryginalnych części sygnowanych logo producenta pojazdu bez potrącenia zużycia z zastosowaniem stawek robocizny blacharsko- lakierniczych adekwatnych dla autoryzowanych stacji naprawy pojazdów V. mógł wynieść 11 280,11 zł . Wartość rynkowa samochodu V. (...) nr rej. (...) przed zaistnieniem szkody wynosiła 15 900. Koszt naprawy stanowi 70,94 % wartości pojazdu.

W opinii technicznej uzupełniającej (k. 326- 340) biegły ustalił, uwzględniając zastrzeżenia stron , iż wartość samochodu V. (...) przed powstaniem uszkodzeń przy uwzględnieniu , iż przedmiotowy samochód był wyposażony w fotel kierowcy regulowany elektrycznie oraz zagłówki siedzeń tylnych wynosił 16 100 zł. Biegły stwierdził też, iż wyposażenie samochodu w żarówki H7 tak zwane wzmocnione nie wpłynie na wzrost wartości rynkowej pojazdu przed powstaniem szkody. Koszt naprawy uszkodzeń samochodu przy uwzględnieniu operacji wybudowania/wbudowania uszkodzonego błotnika przedniego prawego wynosi brutto 11 396, 34 zł. Serwisowy koszt naprawy przy użyciu części fabrycznych i serwisowych stawek za robociznogodzinę wynosi 70,78% wartości tego pojazdu przed powstaniem szkody. Biegły wskazał , iż faktyczny koszt naprawy w kwocie 10 796,10 zł wyniósłby 67,06 % wartości rynkowej pojazdu przed zaistnieniem szkody .

W ocenie Sądu za prawidłowe należy przyjąć wyliczenia wartości pojazdu przed zaistnieniem szkody oraz kosztu naprawy uszkodzeń wskazane w opinii technicznej uzupełniającej (k. 326-329) odpowiednio na kwoty 16 100 zł i 11 396,34 zł jako uwzględniające słuszne wnioski stron. Wyliczenia te nie były następnie przez strony kwestionowane.

Mając na względzie wnioski zawarte w opinii biegłego Sąd uznał , iż szkodę w pojeździe powodów V. (...) nr rej. (...) należy rozliczyć zgodnie z polisą nr (...) i Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów I. - kod C-AC-01/14 (k. 59-65) jako szkodę częściową.

Zgodnie z §3 ust. 23 OWU szkodę całkowitą oznacza kradzież pojazdu lub szkoda , dla której koszty naprawy przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody , przy czym koszty naprawy wyliczane są według określonych w kwotach brutto cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu (bez zużycia eksploatacyjnego) i wymiaru koniecznej robocizny wskazanej w systemie A. oraz cen robocizny w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych.

Zgodnie z § 24 OWU w stosunku do szkód częściowych rozliczenie szkody może nastąpić według metody kosztorysowej tj. na podstawie wyceny dokonanej przez E. Hestię w oparciu o A. bądź według metody serwisowej – na podstawie faktury dokumentującej naprawę pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy. Szkoda zostanie rozliczona w zależności od wariantu ubezpieczenia – w przypadku wyboru „sieć partnerska” , który to wariant został wybrany w umowie ze stroną powodową – metoda serwisowa z możliwością zamiany na kosztorysową , przy czym miejscem wykonania naprawy może być sieć partnerska lub inny wybrany przez ubezpieczonego warsztat samochodowy. Jednocześnie §26 OWU stanowi podstawę do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej– bez względu na wybrany przez ubezpieczonego warsztat jako miejsce wykonania naprawy w oparciu o fakturę za naprawę pojazdu.

W związku z powyższym za podstawę ustalenia kosztów naprawy samochodu V. (...) nr rej. (...) należy przyjąć fakturę wystawioną za naprawę tego pojazdu w dniu 3 grudnia 2016 r. przez P.H.U. (...) (k. 27). W konsekwencji koszt naprawy pojazdu V. (...) nr rej. (...) wynosi 67,06 % wartości pojazdu sprzed szkody i nie przekracza 70 % tej wartości. Szkodę należy zatem rozliczyć jako szkodę częściową , a wysokość odszkodowania należnego stronie powodowej ustalić zgodnie z w/w fakturą na kwotę 10 796,11 zł .

Ponieważ kwota 5900 zł została przyznana powodom w dniu 11 marca 2016 r. (k. 181) i wypłacona w dniu 4 stycznia 2017 r. (pisma k. 182, 184) należało zasądzić na rzecz powodów dochodzoną pozewem pozostałą część odszkodowania w kwocie 4896,11 zł. Na uwzględnienie zasługuje też żądanie zwrotu przez pozwaną kosztów poniesionych przez

powodów związanych z wydaniem prywatnej ekspertyzy w kwocie 246 zł brutto (k. 26), albowiem poniesienie tego wydatku było konieczne i uzasadnione celem ustalenia rozmiarów poniesionej szkody. W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powód łączną kwotę 5 142,11 zł.

Rozpoznając powództwo w zakresie odsetek , Sąd zasądził odsetki od kwoty 5 900 zł oraz od kwoty 4 896,11 zł od dnia 29 marca 2016 r. , tj. od dnia upływu 30 dniowego terminu na wypłatę odszkodowania przez pozwane towarzystwo licząc od dnia zgłoszenia szkody. Zgodnie z treścią art. 817 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1), a gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (§ 2). W niniejszej sprawie szkoda została zgłoszona do ubezpieczyciela w dniu 27 lutego 2016 r. , ubezpieczyciel w terminie 30 dni nie wypłacił powodowi jakiegokolwiek odszkodowania. W tej sytuacji od dnia 29 marca 2016 r. pozwana pozostawała w zwłoce z zapłatą zadośćuczynienia, w rozumieniu art. 476 k.c. Wskazać należy, iż z akt szkody wynika , iż kwota 5 900 zł została powodowi wypłacona w dniu 4 stycznia 2017 r. , wobec czego odsetki od tej kwoty Sąd zasądził do tego dnia. Powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 246 zł zasługiwało na uwzględnienie od daty wniesienia pozwu tj. od dnia 23 maja 2017 r. , gdyż wcześniej takie żądanie nie było pozwanej zgłaszane, zaś w pozostałym zakresie co do żądania odsetek od tej kwoty za okres od dnia 29 marca 2016 r. podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, uznając, iż pozwana jako strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić powodowi kwotę 3 900, 85 zł , na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 i wydatki związane z dojazdem adwokata do siedziby Sądu na pięć terminów rozpraw w łącznej kwocie 300,85 zł .

Sąd jednocześnie na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł o obowiązku poniesienia przez pozwanego kosztów sądowych związanych z wynagrodzeniem biegłego w kwocie 71,10 zł.